

Conferència de Joaquim Pellicena

El dilluns dia 18 de febrer, a les set de la tarda, ocupà la tribuna de l'Associació de Periodistes de Barcelona el senyor Joaquim Pellicena i Camacho, diputat a Corts i director de «La Veu de Catalunya».

Acudí a escoltar-lo nombrosa concurrència, entre la qual hi havien molts elements destacats del nostre periodisme.

El senyor Pellicena va començar dient que calia felicitar l'Associació de Periodistes per la bona idea que suposa el fet de portar a la seva tribuna un tema tan transcendental per a la professió periodística com és el del projecte de llei de Premsa elaborat darrerament pel Govern de la República.

Digué que amb aquest projecte se suscita el vell problema de l'organització democràtica d'Espanya, i que, per tant, l'Estatut de Premsa no és cosa que pugui interessar únicament als periòdics d'un color determinat; no és una qüestió de dretes i esquerres. Ho prova un fet: el projecte de llei d'impremta ha estat combatut per tota la Premsa. Només «El Debate» es mostrà, per un moment, partidari de les noves disposicions sobre la vida dels periòdics. Per un moment, només, car tot seguit va sumar la seva protesta a la dels altres diaris. Es pot dir, doncs, que tota la Premsa espanyola s'ha declarat contrària al projecte. I es pot dir també que aquesta actitud resolta de la Premsa ha aconseguit ja la pri-

mera victòria, representada per les rectificacions que darrerament han estat introduïdes en el projecte.

El conferenciant digué seguidament que a Espanya la Premsa mai no ha pogut entrenar-se en l'exercici de la llibertat, la qual cosa fa possible, d'altra part, que els periòdics cometin extralimitacions que no són possibles en els països que respecten la llibertat de la Premsa.

Cità l'article 34 de la Constitució espanyola, en la qual s'estableix que tots els ciutadans poden emetre lliurement llurs idees. El projecte infringeix, per tant, la llei fundamental del país.

Es referí seguidament a la censura i recordà que en altres països els periòdics reben instruccions concretes sobre allò que poden escriure, però no estan obligats a sotmetre les seves galerades al criteri de cap censor. Esmentà les limitacions a la llibertat de la Premsa que han estat decretades d'ençà de la proclamació de la República. De primer, els periòdics foren sotmesos a la Llei de Defensa de la República; després, fou dictada la Llei d'Ordre Públic, la qual, en certs aspectes, representa un retrocés en relació amb la llei d'impremta del 1883, teòricament encara vigent.

El senyor Pellicena afirmà que el projecte hauria de proposar-se dues finalitats: llibertat i responsabilitat de la Premsa. El cert és que no compleix cap d'aquestes. Repetí que, segons la Constitució, no és lícita cap de les mesures que conté l'Estatut. Aquest eixampla considerablement el radi d'acció de la cen-

sur, de faisó que els periòdics seran constantment sotmesos a aquesta i no tindran, per contra, cap garantia contra les possibles extralimitacions dels censors. La censura, continuà dient el senyor Pellicena, hauria d'ésser exercida només en casos excepcionals i sota la responsabilitat dels directors dels periòdics; una responsabilitat efectiva, perfectament possible. Ben a l'indret d'això, la nova llei convertirà en estat permanent aquell que, encara avui, és un estat d'excepció.

El conferenciant digué després que un dels defectes més greus de l'Estatut de Premsa és la seva tendència a la supressió de la petita premsa política. A Catalunya existeixen nombrosos periòdics comarcals, cadascun dels quals serveix un ideal i no es proposa cap finalitat lucrativa. Si el projecte és aprovat, aquesta petita Premsa no podrà subsistir.

Finalment, comentà un fragment del llibre de Marcellí Domingo «La Experiencia del Poder», en el qual aquell il·lustre periodista defensa un criteri semblant al que fa de base de l'Estatut de Premsa. El conferenciant es lamentà d'aquest fet, incomprensible si hom té en compte que Marcellí Domingo és, ultra un periodista, un home liberal.

El senyor Pellicena acabà la seva conferència dient que els periodistes cal que siguin completament responsables, però també completament lliures.

La concurrència tributà a Joaquim Pellicena, en acabar aquest la seva magnífica conferència, una llarga i xardorosa ovació.

A l'Associació de Periodistes : Monsenyor Lisbona, després d'haver donat la seva conferència sobre l'Estatut de Premsa, acompanyat del President i el Secretari de l'entitat i d'algunes senyores assistents a l'acte.

A l'Associació de Periodistes : El diputat a Corts senyor Rubió i Tudurí, pocs moments després de donar la seva conferència sobre l'Estatut de Premsa, apareix acompanyat d'alguns elements directius de l'entitat.